

gekocht en verkocht

'Ik herinner me nog de allereerste vergadering met zes jonge dienstmeisjes, die we met veel moeite bij elkaar hadden gekregen. De oudste was elf - verkocht als ze vijf was - de jongste zes. Ik vroeg hen wat ze nu het liefste zouden willen doen. 'Sister,' zeiden de meisjes, 'wij zouden graag een keer huilen. Want als we huilen in het huis waar we wonen, zegt de mevrouw dat we niet gekomen zijn om te huilen, maar om te werken'. Het maakte de complete isolatie van deze kinderen duidelijk. Ik denk dat die eenzame situatie, dat helemaal alleen staan, voor een kind het grootste trauma is.'

Het resultaat van het werk van zr. Jeanne in India is na 25 jaar verbluffend. Wat toen een meid voor alle werk heette, is nu een vrouw of kind in huisarbeid. Ongeveer een kwart van de dienstmeisjes is jonger dan veertien jaar. In een stad als Mumbai wonen ongeveer 25.000 kinderen in het huis van een ander, gedwongen tot huisarbeid en beroofd van elementaire rechten van een kind zoals onderwijs en spel. Voor deze kinderen heeft Jeanne Devos in 1998, samen met anderen, Childline opgericht, een groene telefoon waar kinderen dag en nacht terecht kunnen met zorgen en nood, of gewoon om iemand te vinden die naar hen luistert. The Domestic Workers' Movement, ontstaan in de sloppenwijken, is uitgegroeid tot een ontelbare groep van meer dan twee miljoen vrouwen en kinderen.

'Een van de eerste kinderen die we gingen redden was een meisje van elf, Kavita. Zij keek mij aan en zei: 'Didi, zus, ik wist dat jij ging komen.' Dat is voor mij iets wonderlijks, zo'n kind dat in uiterste miserie leeft, dat toch nog het vertrouwen heeft bewaard dat alles goed zal komen, dat er hulp komt, dat er altijd reden is om te hopen'.

Zestig procent van de bevolking in India leeft onder de armoedegrens. Vooral de vrouwen lijden armoede. Daarbovenop komt het hindoeïstisch fundamentalisme met zijn nog steeds bestaand kastensysteem. De armen komen vooral uit de kaste van de paria's. Zij hebben geen kans op goed onderwijs en een goedbetaalde job en komen zo in een vicieuze cirkel terecht. Vele vrouwen en kinderen komen naar grote steden als Mumbai, waar ze terechtkomen in de moderne slavernij van huisbedienden of in de prostitutie.

De beweging van **zuster Jeanne** zorgt ervoor dat huisarbeiders een legitieme plaats in de samenleving krijgen: een beschermd loon, beschermde werktijden, veilige arbeidsvoorwaarden, bescherming tegen uitbuiting en misbruik en recht op onderwijs. Zuster Jeanne werd bedreigd, stond voor de rechtbank om wantoestanden aan te klagen en voorzag in vluchtadressen en crisisopvang voor vrouwen en kinderen. Zij leerde vrouwen met geld omgaan, onderhandelde met werkgevers en stelde in de pers uitbuiting aan de kaak.

'Vele meisjes voelen zich ontworteld en geïsoleerd. Ze leven in een onbekende stad die hen angstig maakt. Er is voortdurende angst: voor agressieve woorden, gewelddadige uitbarstingen en seksuele mishandeling. Meestal krijgen ze een miniem loon voor het harde werk. Maar wat de meisjes nog het ergste vinden, is dat ze andere kinderen van hun eigen leeftijd wel naar school zien gaan. En ze verlangen zo naar school. Zij zouden ook wel eens iets moois willen dragen. Dikwijls worden ze niet eens bij hun naam genoemd. Deze schijnbare kleinigheden veroorzaken grote pijn'.

